

VERSLAG VAN DE PIGEP-FAMILIEWANDELING VAN 15 MEI 2007

Om 10.15 u. kwam René op de grote bosparking van de Kruiskensberg aan de Bevelse Steenweg aan. Raymond De Crock stond er al met zijn zware trekkersbottines vertrekkenklaar. Wat later kwam Jos Dom met Winnie het parkeerterrein opgereden en even over tijd kwam onze gids, Jo De Smedt met zijn hond Ora, aan.

We begaven ons op pad, aangemoedigd door een stralende zon, die op de groene bladeren flikkerde. De Merodense bossen vormen nog een flinke brok natuur met hoge naaldbomen en loofbomen, doorkruist door zandwegen en smalle paadjes. We wandelden eerst door het dicht aaneengesloten bos, dan langs weiden en velden, met af en toe een enkele boerderij, soms even langs een smal asfaltwegeltje, doch meestal langs zandwegen, vaak begroeid met wat gras.

Om kwart voor twaalf vonden we in het bos een toeristenzitbank, die ons goed van pas kwam voor onze middagpicknick. Dus we pauseerden en aten en genoten van de stilte in het bos. Het drukke wegverkeer leek mijlen ver weg.

Toen we weer opstapten, stonden we vlug voor een parkvijver, die tot het kasteel Herlaer behoorde. Jo nam er enkele foto's en een eindje verder kwam de auto van de kasteel- eigenaar aan. Hij stapte uit en deed met ons een babbel. Dit was geen toeval, doch afgesproken door Jo, die hem van vroeger, nl. van vroegere wandelingen, kende. Hij leidde ons binnen in het kasteeldomein, waar we langs het kasteel en de kapel kwamen. Het oudste deel, nl. de inkompoort, dateert van 1380. Boven de poort lazen we in het wapenschild, dat drie lelies vertoonde en links en rechts door een rechtopstaande leeuw werd gesteund : "Rien sans envie". Die spreuk lazen we ook in de kapel.

De kasteelheer, Carlos Maes, leidde ons op eigen initiatief in zijn parkdomein rond, een prachtige wandeling langs de Wimp, een bijriviertje van een vijftal meter breed, van de Nete. Op het huis van de watermolen las ik het jaartal 1477.

Jo volgde dan de aanwijzingen van de kasteelheer, die ons leidden door een wei met kniehoog gras, waarin we door prikkeldraad- en brandnetelversperringen genoodzaakt waren om rechtsomkeer te maken en braaf langs gebaande paden dan maar een omweg te maken om zo terug in de "bewoonde wereld" te geraken. De dreigende wolken lieten slechts enkele druppels regen vallen, er waaide even een frisse wind, maar ... weldra brak de zon weer door.

Na een stukje asfaltweg kwamen we uit aan het houten boogbruggetje over de Grote Nete, waar we de landelijke herberg "'t Schipke" binnentrokken. Gelukkig was er veel minder volk dan op zondag, wanneer hele horden wandelaars daar alle zit- en staanplaatsen in beslag nemen. We hebben daar op het achterterras een gezellig zitje in de zon gevonden en hebben er genoten van onze blonde Leffe.

Weer helemaal uitgerust gingen we dan de Kruiskensberg even bekijken. Hiermee wordt eigenlijk een grote boskapel van 1861 bedoeld, omgeven door een kruisweg. Voor de kapel staat een groot kruis met het jaartal 1864 en een Latijnse inscriptie, die begint met de woorden : "Crux christianorum spes" (het kruis, de hoop van de kristenen). Een "berg" hebben we nergens gezien... we waren tenslotte in Vlaanderen !

Een boogschuit verder kwamen we terug op onze parking uit : exact om 17 uur, net zoals door Jo in zijn programmablaadje vermeld. Iedereen was opgetogen over de prachtige wandeling, waardoor we het land van Pallieter beter hebben leren kennen en waarderen. Tenslotte willen we Jo hartelijk danken, want zonder zijn initiatief en kennis van de streek was deze natuurwandeling zeker niet mogelijk geweest.

Verslag: René Pansaerts
Foto's: Jo De Smedt